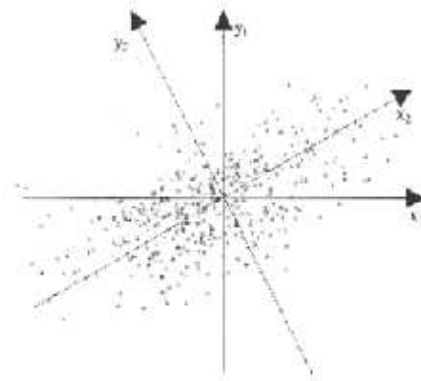

Szinguláris érték szerinti felbontás (emlékeztető)

Hajder Levente

2003. 04. 09.

Főkomponens analízis (PCA)

1. ábra. Főkomponensek problémája

Cél: Megtalálni azt az ortonormált bázisrendszert, amelyekbe az eredeti pontokat átranzformálva és az utolsó $(m - k)$ bázist elhagyva a hibanégyzetek összege minimális.

$$\mathbf{y} = \mathbf{A}\mathbf{x} \quad \text{ahol} \quad \mathbf{A} = \begin{bmatrix} \phi_1^T \\ \phi_2^T \\ \vdots \\ \phi_n^T \end{bmatrix}, \quad \mathbf{A}\mathbf{A}^T = \mathbf{E} \quad \text{és} \quad \mathbf{A} \text{ mérete } m \times n$$

Az eredeti, m dimenziót k -ra szeretnénk csökkenteni. Az utolsó $(m - k)$ koordináta elhagyásából származó hiba:

$$\epsilon^2 = \sum_{j=k+1}^m \sum_{i=1}^n (\phi_j^T \mathbf{x}_i)^2 = \sum_{j=k+1}^m (\phi_j^T \mathbf{X}) (\phi_j^T \mathbf{X})^T = \sum_{j=k+1}^m (\phi_j^T \mathbf{X}) (\mathbf{X}^T \phi_j) \quad (1)$$

$$\epsilon^2 = \sum_{j=k+1}^m \phi_j^T (\mathbf{X}\mathbf{X}^T) \phi_j \quad (2)$$

Szélsőérték keresés Lagrange multiplikátoros módszerrel (feltétel: $\phi^T \cdot \phi = 1$) :

$$\tilde{\epsilon}^2 = \sum_{j=k+1}^m [\phi_j^T (\mathbf{X}\mathbf{X}^T) \phi_j - \lambda_j (\phi_j^T \phi_j - 1)] \quad (3)$$

Szélsőérték keresés:

$$\frac{\partial \tilde{\epsilon}^2}{\partial \phi_j} = 2 (\mathbf{X}\mathbf{X}^T) \phi_j - 2\lambda_j \phi_j = 0 \quad (4)$$

$$(\mathbf{X}\mathbf{X}^T) \phi_j = \lambda_j \phi_j \quad (5)$$

Tehát szélsőérték az $\mathbf{X}\mathbf{X}^T$ sajátvektorainak választásával adódik.

Az így keletkezett hiba:

$$\tilde{\epsilon}^2 = \sum_{j=k+1}^m [\phi_j^T (\mathbf{X}\mathbf{X}^T) \phi_j] = \sum_{j=k+1}^m [\phi_j^T \lambda_j \phi_j] = \sum_{j=k+1}^m \lambda_j \quad (6)$$

Tehát \mathbf{A} mátrix sorainak $\mathbf{X}\mathbf{X}^T$ sajátvektorait érdemes választani, és ezek közül a legkisebb sajátértékekhez tartozó sajátvektorokat elhagyni. A megmaradó sajátvektorok alkotják az új rendszer bázisvektorait.

Példa: arcfelismerés új bázisai (eigenfaces – sajátarcok):

Főkomponens analízis lehetséges alkalmazási területei

- adattömörítés (veszteséges)
- lényegkiemelés (információ dimenziójának csökkentése)
- mátrixok rangjának csökkentése
- stb.

Mátrixok sajátértékei és -vektorai

Probléma/1 (kvadratikus mátrix sajátértéke):

$$\mathbf{A}\mathbf{x} = \lambda\mathbf{x}$$

$$(\mathbf{A} - \lambda\mathbf{E})\mathbf{x} = 0$$

$$\text{Megoldás: } \det(\mathbf{A} - \lambda\mathbf{E}) = 0$$

A determináns λ -ra nézve n -edfokú polinom, amelynek n darab (komplex, de nem feltétlen különböző) gyöke van.

Probléma/2 (mátrix spektrálfelbontása): Faktorizálni lehet-e egy \mathbf{A} mátrixot $\mathbf{A} = \mathbf{U}\mathbf{\Lambda}\mathbf{V}^T$ alakban, ahol $\mathbf{\Lambda}$ diagonálmátrix, és $\mathbf{U}\mathbf{V}^T = \mathbf{E}$?

- A két probléma összefügg: ha létezik spektrálfelbontás, \mathbf{U} az \mathbf{A} mátrix jobb oldali sajátvektorait, \mathbf{V}^T a bal oldali sajátvektorait, $\mathbf{\Lambda}$ a sajátértékeket tartalmazza.

Sajátérték/sajátvektor tételek

Tétel: Szimmetrikus mátrix sajátértékei valós számok.

Definíció: Egy \mathbf{A} mátrix normális, ha igaz, hogy $\mathbf{A}^T \mathbf{A} = \mathbf{A} \mathbf{A}^T$.

Definíció: Egy \mathbf{U} mátrix ortonormált, ha igaz, hogy $\mathbf{U} \mathbf{U}^T = \mathbf{E}$.

Tétel: Szimmetrikus mátrixok esetében a spektrálfelbontásból származó \mathbf{U} és \mathbf{V} mátrixok megegyeznek (tehát $\mathbf{U} = \mathbf{V}$), azaz az \mathbf{A} mátrix ortogonális transzformációval diagonalizálható.

$$\mathbf{A} = \mathbf{U} \mathbf{\Sigma} \mathbf{U}^T \quad (7)$$

Az így kapott \mathbf{U} mátrixot az \mathbf{A} mátrix modálmátrixának nevezik.

Megjegyzés: Ha \mathbf{A} komplex elemeket is tartalmazhat, az állítás normális mátrixokra igaz.

Tétel: A különböző sajátértékekhez tartozó sajátvektorok lineárisan függetlenek egymástól.

Tétel: Ha a szimmetrikus $\mathbf{A}^{n \times n}$ mátrix rangja m , akkor $n - m$ darab sajátérték nulla lesz.

Tétel: A pozitív szemidefinit mátrixok (melyekre igaz, hogy $\forall \mathbf{x} : \mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x} \geq 0$) valamennyi sajátértéke nemnegatív.

Megjegyzés: Az $\mathbf{A}^T \mathbf{A}$ mátrix pozitív szemidefinit.

Tétel: A spektrálfelbontásban a sajátértékek (a hozzájuk tartozó sajátvektorokkal együtt) sorrendje felcserélhető.

Szinguláris érték szerinti felbontás (SVD)

Definíció: Az $\mathbf{A} \mathbf{A}^T$ mátrix sajátértékeinek négyzetgyökét (sorba rendezve: $\sigma_1 \geq \sigma_2 \geq \dots \geq \sigma_r > \sigma_{r+1} = \dots = \sigma_n = 0$) szinguláris értékeknek nevezzük, ahol $\mathbf{A}^{m \times n}$ r -edrangú általános mátrix.

Tétel: (mátrix szinguláris érték szerinti felbontása) legyen \mathbf{A} tetszőleges $m \times n$ típusú valós elemű mátrix, és tegyük fel, hogy $m \geq n$. Ekkor létezik olyan n -edrendű \mathbf{U} és m -edrendű \mathbf{V} , ortonormált mátrix, hogy:

$$\mathbf{A} = \mathbf{U} \mathbf{\Sigma} \mathbf{V}^T \quad \text{ahol} \quad \mathbf{\Sigma}^{m \times n} = \begin{bmatrix} \sigma_1 & & & \\ & \ddots & & \\ & & \sigma_n & \\ \hline & & & 0 \end{bmatrix} \quad \left. \vphantom{\begin{bmatrix} \sigma_1 \\ \ddots \\ \sigma_n \\ 0 \end{bmatrix}} \right\} m - n$$

A σ_i számok az \mathbf{A} szinguláris értékei, \mathbf{V} az $\mathbf{A}^T \mathbf{A}$ modálmátrixa, \mathbf{U} pedig az $\mathbf{A} \mathbf{A}^T$ modálmátrixa.

SVD felhasználási lehetőségei

- Ahol a főkomponens analízis használható (Az SVD az $\mathbf{X}^T \mathbf{X}$ sajátértékeit a \mathbf{V} modálmátrixban megadja, az új bázisban a koordinátákat pedig az $\mathbf{U} \mathbf{\Sigma}$ -ből ki lehet olvasni)
 - lényegkiemelés
 - rangcsökkentés (és -számítás)
 - tömörítés

- Determináns meghatározására: $|\mathbf{A}| = \pm|\boldsymbol{\Sigma}|$
- Pseudoinverz meghatározására: $\mathbf{A}^\dagger = \mathbf{V}\boldsymbol{\Sigma}^\dagger\mathbf{U}^T$

Hivatkozások

- [1] Rózsa Pál: Lineáris Algebra és alkalmazásai, Tankönyvkiadó, 1991.
- [2] Horváth Gábor (szerk.): Neurális hálózatok és műszaki alkalmazásai, Műegyetemi Kiadó, 1998.